

ESCOLMA DE CANTIGAS DE ESCARNIO E MALDICIR

Afonso X	Xoán García de Guillade
Nom quer'eu donzela fea que ant'a mia porta pea.	Ai dona fea, fostes-vos queixar que vos nunca louv'en[o] meu cantar; mais ora quero fazer um cantar em que vos loarei todavia; e vedes como vos quero loar: dona fea, velha e sandia!
Nom quer'eu donzela fea e negra come carvom que ant'a mia porta pea nem faça come sisom. Nom quer'eu donzela fea que ant'a mia porta pea.	Dona fea, se Deus mi perdom, pois havedes [a]tam gram coraçom que vos eu loe, em esta razom vos quero já loar todavia; e vedes qual será a loaçom: dona fea, velha e sandia!
Nom quer'eu donzela fea e velosa come cam que ant'a mia porta pea nem faça come alermã. Nom quer'eu donzela fea que ant'a mia porta pea.	Dona fea, nunca vos eu loei em meu trobar, pero muito trobei; mais ora já um bom cantar farei em que vos loarei todavia; e direi-vos como vos loarei: dona fea, velha e sandia!
Nom quer'eu donzela fea que há brancos os cabelos que ant'a mia porta pea nem faça come camelos. Nom quer'eu donzela fea que ant'a mia porta pea.	
Nom quer'eu donzela fea, veelha de má[a] coor que ant'a mia porta pea nem [me] faça i peior. Nom quer'eu donzela fea que ant'a mia porta pea.	

O NEOTROBADORISMO

A raíz da difusión das cantigas medievais arredor de 1930 grazas á publicación de dúas antoloxías de José Joaquim Nunes, xorde nesta época un movemento poético, denominado neotrobadorismo ou escola medievalista ou cancioneirista, que propón unha relectura da lírica galego-portuguesa da Idade Media.

Nesta nova tendencia recréanse temas amorosos similares aos das cantigas de amigo e de amor, cos mesmos recursos formais (paralelismo, refrán, leixaprén...) e ambientes (paisaxes primaverais, fontes, mar, ríos...).

Destacan autores como Fermín Bouza Brey e Álvaro Cunqueiro.

Aínda así, os autores neotrobadoristas son moi diversos: algúns imitan as cantigas medievais e recrean a súa perfección formal; outros prefieren achegar influencias máis vanguardistas.

<p><i>Contrabando de amigo (Fragmento)</i></p> <p>Sentada estou na illa de San Simón esperando, meu amigo, ai, que volvas do Gran Sol e pola ponte de Rande van e veñen sen parar moitos coches, meu amigo, que non veñen do Gran Sol.</p> <p>Menticheis meu amigo, menticheis meu amor mentira meu amigo, ti non fuches ó Gran sol contrabando de tabaco e de drogas de drogar amor de batea o que ti me queres dar.</p> <p>Antón Reixa, <i>Viva galicia Beibe</i> (1994).</p>	<p><i>No niño novo do vento</i></p> <p>No niño novo do vento hai unha pomba dourada, meu amigo! Quen poidera namorala!</p> <p>Canta ao luar e ao mencer en frauta de verde olivo. Quen poidera namorala, meu amigo!</p> <p>Ten aires de froл recente, cousas de recén casada, meu amigo! Quen poidera namorala!</p> <p>Tamén ten sombra de sombra e andar primeiro de río. Quen poidera namorala, meu amigo!</p> <p>Álvaro Cunqueiro</p>
--	---

- **Versións musicadas:**

<http://sondepoetas.blogspot.com/2007/11/no-nio-novo-do-vento-hai-unha-pomba.html>

- **Máis diferenzas entre o galego e o portugués:**

<https://www.youtube.com/watch?v=0I7GIEHNMLs>